

Tormestorps IF 1970

Styrelseberättelse samt verksamhetsberättelser för orientering, skidor, bordtennis och ungdom finns i arkivet.

Protokollsbok finns i arkivet. I protokollspärmen från 1970 finns dessutom 3 st protokoll från AU-sammanträden inför SM och 5-dagars.

Styrelse

Ordf. Leif Claesson
V. ordf. Åke Johansson
Skr. Herbert Lindgren
Kassör Alte Christoffersson
V. sekr. Ove Olsson

Sektioner

Orientering
Skidor
Bordtennis
Ungdom

Dessutom en festkommitté och
AU för SM och 5-dagars

Antal medlemmar

Totalt.	Seniorer	Juniorer	Damer
141			

Ekonomi

Följande bidrag hade erhållits:

Från kommunen 2000:- (kommunalt anslag), 300:- (bidrag till fritidgrupper), 1000:- (extra kommunalt anslag till SM-arrangemanget).

Från RF 877:- (fritidsgruppbidrag) och 135:- (till ungdomsverksamheten)

De stora arrangemangen hade gett en vinst så föreningens ekonomi bedömdes vara god.

Antal möten

Ett kvartalsmöte och sju styrelsemöten. De senare hade samtidigt varit arbetsmöten för 5-dagars och SM.

Lokaler

Lörupsstugan

Verksamhet enligt verksamhetsberättelserna

Styrelsen berättade att Tormestorpsloppet på skidor genomförts på Göingeåsen c:a 1 km från skolan.

Verksamhetsåret präglades därefter av de två stora arrangemangen 5-dagars och SM.

Vid 5-dagars hade föreningen tillsammans med FK Göingarna ansvaret för start och mål för en fjärdedel av de startande på alla etapperna. Föreningarna hade dessutom huvudansvaret för etapp tre som gick i Hjårsås.

SM-tävlingen arrangerades på Västanåberget med samling vid Västanå skola. Tävlingen omfattade Dag-SM för seniorer och juniorer.

Båda tävlingarna genomfördes på ett bra sätt som gav föreningen god PR i rikspress, radio och TV.

Pia Johansson, Anita Svensson och Åke Johansson hade varit på en motionsledarkurs i Tyringe.

Jan Sjören hade varit på en administrativ kurs i Tyringe.

Föreningens huvudfunktionärer vid 5-dagars och SM hade deltagit i ett femtontal centrala AU-sammanträden.

Festkommittén arrangerade valborgsmäsofirandet i Lörupsstugan som vanligt.

Dessutom arrangerades en årsavslutning med supé och dans i Hantverksföreningens lokaler i Hässleholm.

Styrelsen berättade även att man inför 1971 inte planerade några större arrangemang. Man skulle i stället se över föreningens inre arbete som blivit något försummat under året, bland annat rekrytering, ungdomsverksamhet, kartan över Göingeåsen samt klubbstugan.

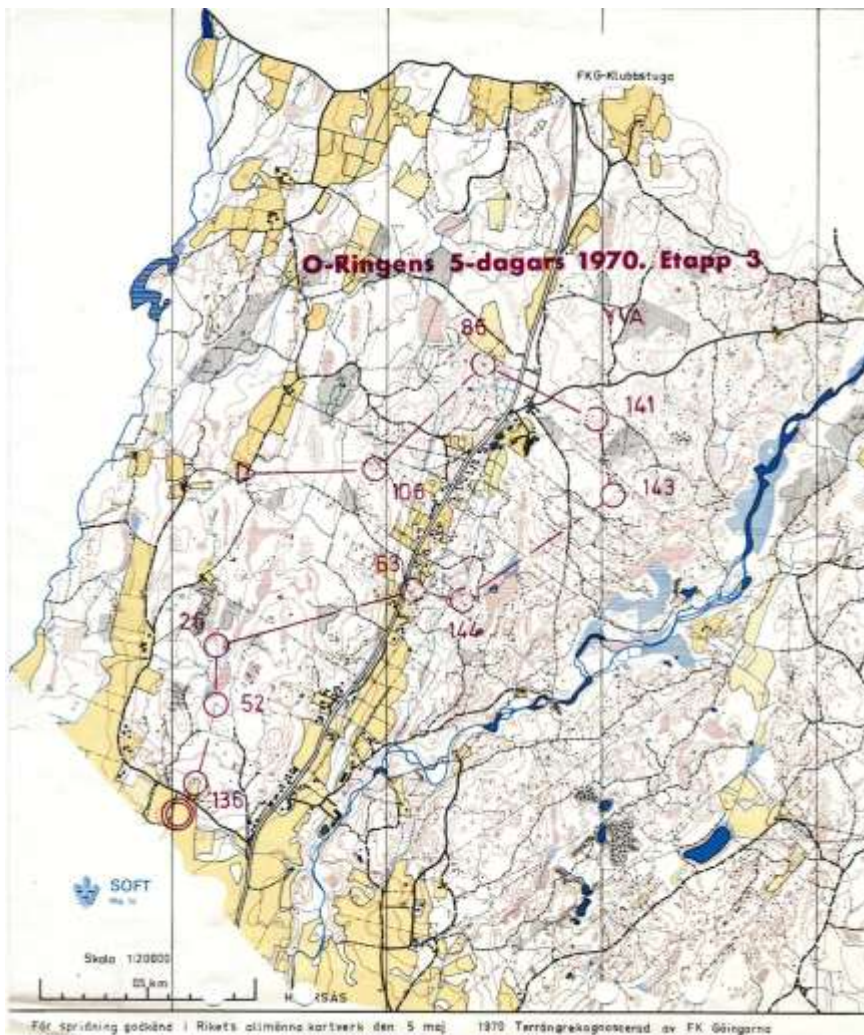
Orienteringssektionen berättade om en svår vinter som hämmade träningsverksamheten. Vårpremiären kunde inte ske förrän den 1. maj i Tyringe.

Det blev endast fyra tävlingar under våren och bäst hävdade sig Leif C, Lars L och Ingrid N.

Lars blev uttagen till landskampen mot Danmark.

Han blev även uttagen i Skånelaget både på dag- och natt-SM. På dagtävlingen blev det en prisplats med en 15-de placering.

Sommaren präglades av förberedelserna till O-ringens tävling och sektionen tackade medlemmarna för deras stora offervilja.

En av banorna vid femdagars med "vår" startplats. Kartskalan var nu 1:20000
Under natten till tävlingsdagen flyttades målet 75 m västerut på grund av det avtal som upprättats med "Gulövarn" (förklaras i gul ruta)

EXTRA PM FOR ETAPP 3

FK Gällared och Torstensås IF bjöd er välkommen till dagens etapp, och vill informera er om följande:
 På en del av dagens lövkartor är bäcksvängingar och årbygdar utmärkta utmärkt med rött. (På vissa ställen kan man utmärka med blått.)
 På följande anledning ber vi er att vid våra möten i markerna och endast använda blå, tecknet vid start och mållinje.

Vi hoppas du gynnar oss genom att handla i de väl försedda markentertänd som är märkta med VÅRA KLUBBNAMN.

Lycka till!
 Torstensås IF FK Gällared

Presidenter, ordförande m. m. är utbyggda med byggnadständer
 från HAKI-produkter AB, Sibblätt

Föreningarna anade en konflikt när det gällde serveringsrätten och hade tryckt upp ett extra PM

Rapport från kriget i Snapphaneskog

Strategisk kaptan knäckte marknads-veteran i kampen om orienterarnas törst

Aftonbladet vinklade händelsen så här

Leif berättar:

Markägaren till samlingsplatsen och målområdet hade oreserverat givit sitt tillstånd till arrangemanget. Ett par dagar före tävlingen spreds emellertid ett rykte att han lovat sin släkting, som hade kioskrörelse i Gualöv och även åkte omkring på marknader som korv/glass/godisförsäljare, att han skulle få sälja sina varor på samlingsplatsen. FK Göingarna hade vidtagit vissa åtgärder, bl a låtit trycka upp några tusen informationsblad där man uppmanade orienterarna att endast göra inköp i arrangörsklubbarnas egna försäljningstält.

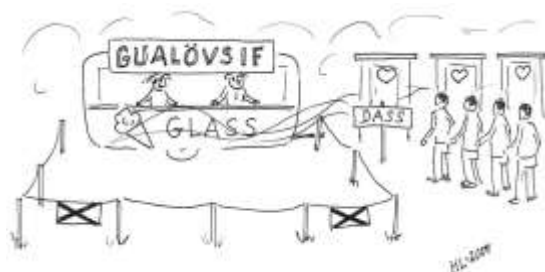
Dagen före tävlingen vid tolvtiden när vi höll på att bygga upp alla anordningar på TC (måltält, målfällor mm var klara) kom Gualövsförsäljaren med tre st varubilar försedda med släp och skulle in på etappmålet. Det fanns bara ett grindhål och jag ställde snabbt min "bil", en Renault C 4 i hålet – låste alla fyra dörrarna och försvann från bilen. Samtidigt skickade vi efter överledaren Nils Göran Albinsson för förhandlingar. Gualövaren ville in på målområdet, men en bil stod i vägen och "ingen visste var ägaren befann sig – troligen ute i skogen för att kontrollera banor", Nils-Göran dröjde och tålmodet tröt hos försäljaren och markägaren som stöttade honom på platsen. Den senare, som hade hotat med att släppa ut alla sina betesdjur på målområdet om inte släktingen fick sälja, gick för att hämta sin traktor för att på så sätt få bort bilen när min 6-åriga dotter kom fram till mig och sa "pappa-jag sätter mig i bilen och vilar en stund". Sen öppnade hon bakluckan som varit olåst hela tiden och kröp in den vägen. Jag själv som varit aktiv i de förberedande förhandlingarna blev en aning snopen och tvingades flytta bilen.

När överledaren och ytterligare ett par personer som kände markägaren förhandlade kom man överens om att dela på försäljningsplatserna. Gualövaren fick två centralt belägna platser på tävlingscentrat samt en på en parkeringsplats. Gränsen mellan vår del av området och hans var tydligt markerad med en stengärdesgård. På kvällen firade han och markägaren sin framgång i en husvagn ett par hundra meter från målområdet. Samtidigt pågick ett intensivt arbete på målområdet. Vi flyttade målen och alla anordningar till vår del av området. Toaletterna, som på den tiden transporterades från etapp till etapp, anlände vid sjutiden på kvällen och placerades tätt inpå det ena av hans försäljningstält. S k "pissgropar" för herrarna fick full insyn från korv och godisståndet. Det andra försäljningstältet på TC hade hamnat för sig själv 100 m bort när vi omdisponerat målområdet – dessutom flyttade vi på snitseln från parkeringsfälten så att den drogs på behörigt avstånd från inkräftaren. Vi ordnade en ny parkeringsplats. Den parkeringsplats som han skulle sälja på slopades – endast tre-fyra bilar skickades dit. På centralorten i Rinkaby informerade högtalarna om problemet och uppmanade orienterarna att vara lojala och endast handla på de försäljningsställen som var försedda med orienteringsskärmar. De förtryckta flygbladen delades ut på väg från parkeringsplatserna. Även högtalarna på TC informerade fortlöpande om situationen.

Den bil som skulle sälja på P-platsen försökte Gualövaren dirigera om, men den "råkade" köra fel, fastnade på en liten skogsväg och tvingades vända. Eftersom bilen hade släp var detta en ganska invecklad procedur som tog lång tid. Därefter hamnade den i bilkön och satt fast där i cirka en timma, för att åter bli visad till sin ursprungliga plats. Bilar med släp skulle enligt parkeringsvakten ställas där.

Ingen köpte något på försäljningsstället som låg mitt ibland toaletterna, dessa sprider som bekant en något obehaglig doft och här var det tusentals nervösa orienterare som bidrog från tidig morgon. Att äta korv och glass i den atmosfären var inte populärt. Det var inte heller många kronor som spenderades vid den andra kiosken vid TC som nu låg helt isolerad, trots tappra försök att sätta upp orienteringsskärmliknande skynken som lockbeten. Vi hade dessutom passat på att snitsla av med röd/gul snitsel (som på den tiden markerade förbjudet område). På slutet blev Gualövaren desperat och försökte skicka ut ambulering försäljare, men dessa blev bortmötade från "vårt" område av "väktare" som arrangörsklubbarna utsett.

Slutresultatet blev att vårt eget marketenteri hade det överlägset bästa försäljningsresultatet under hela 5-dagarsarrangemanget – inkräftaren gick med tusentals kronor i förlust enligt artiklar i lokalpressen som naturligtvis gnuggade händerna av förtjusning när de fick en annorlunda vinkling på ett orienteringsarrangemang. Till historien kan fogas att vi låtit ett par neutrala "gode män" besiktiga hela området före tävlingen eftersom det skulle återställas i ursprungligt skick. Därigenom undveks orimliga krav från markägarens sida som ju även han framställdes i en något ogynnsam dager i tidningsartiklarna.

Leif berättar:

Skånes Orienteringsförbund skulle arrangera SM i orientering 1970. De olika arrangemangen var fördelade på ett antal orienteringsklubbar i distriktet men den mest prestigefyllda tävlingen, Dag-SM för seniorer och äldre juniorer på herrsidan ville man genomföra i egen regi.

Banläggare/kartritare var redan vidtalad och utsedd, en proffsritare som blivit Riksmästare i banläggning året före. Jag blev tillfrågad om jag ville bli tävlingsledare. När jag ville veta var jag skulle hitta alla de funktionärer som erfordrades blev svaret att jag själv skulle ordna dem bland distriktets orienterare och ledare. Jag påpekade att de mest kompetenta enligt min uppfattning fanns i Tormestorps IF, personer som kände varandra väl och som redan var samtränade i olika befattningar. Tormestorps IF borde alltså få huvudansvaret för SM-tävlingen – och så blev det också.

Banläggaren/kartritaren hade jag arbetat ihop med tidigare och honom hade jag fullt förtroende för, men när Svenska Orienteringsförbundet kontrollerade förberedelsearbetet ungefär ett år före tävlingen visade det sig att han låg långt efter tidplanen för kartframställning. Endast en mycket liten bit av kartan var klar. Resten redovisades enbart som svartvitt grundmaterial. Han lovade att forcera arbetet. Gång på gång när jag ville följa upp kartritningen hittade han på nya ursäkter. Till en början litade jag på honom och höll honom om ryggen, när SOFT-representanter pressade oss men så småningom började även jag bli orolig. Snön kom redan i början av november 1969 och låg kvar till slutet av april tävlingsåret. Övriga arrangörer ritade färdigt med snöskor på fötterna – men ”vår” kartritare avvaktade. Det spreds ett rykte att han lovat rita kartor till ytterligare ett antal föreningar och dessutom fått förskotts betalning för arbetet utan att prestera någonting. Som gardering hade jag fått P 2-chefen Nils Isaksson att ställa upp som ”chef för organisationskommittén”. Vad befattningen egentligen innebar visste varken han eller jag, men det lät fint och vi placerade in alla våra huvudfunktionärer i den kommittén. Kartritaren/banläggaren blev häktad och så småningom dömd till ett par års fängelse för ekonomiska oegentligheter. Vi hade redan då ändrat i vår organisationsplan. Nils Isaksson blev tävlingsledare och han kände sig ”tvingad” att släppa till mycket av regementets resurser. Jag fick ta tjänstledigt en månad för att rita kartan färdig. Grundmaterialet hade försvunnit, men vi kunde förstora upp det material som förevisats vid SOFT:s kontroll hösten – 69. Karl-Åke Hansson och Gert Nilsson hjälpte till med rekognoseringsarbetet och vår egen Bertil Nilsson renritade.

Jag tog över uppgiften som ansvarig banläggare och till min hjälp handplockade jag elitorienteraren Claes Nideborn från OK Silva, ett oskrivet kort då men senare teknisk konsulent i Svenska Orienteringsförbundet.

I mitten av juli fick vi provtrycket. Claes och jag strängade snabbt banförslag som veckan därpå provlöpades av norska landslaget som låg i Skåne på träningsläger. De var då bäst i världen på både herr och damsidan. Banorna och kartan gillades. SOFT:s bankontrollant kontrollerade det hela veckan därpå och vi kunde justera några smärre detaljer på kartan i banstråken. P 2 ställde upp med både signalister och kockar som jag på ”arbetstid” hade möjligheter att instruera och träna med hjälp av deras befäl. Fältnässigt klädda och väl gömda signalister rapporterade från alla kontroller till mål där intresserade åskådare lätt kunde följa orienterarnas framfart.

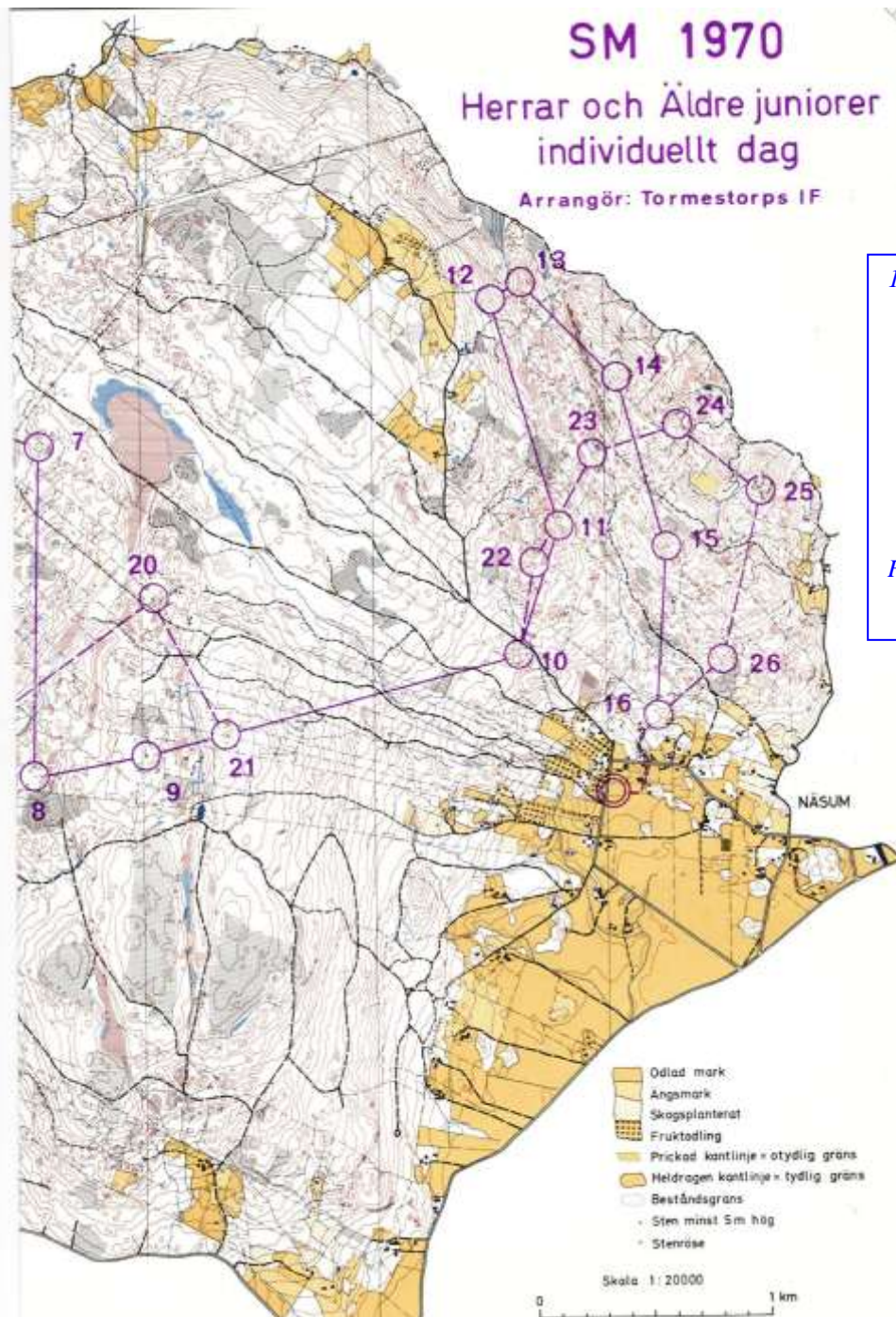
Åskådarna kunde från åskådarplats ett par hundra meter från målet se en ”publikkontroll” efter 2/3-delar av banan, där favoriten Bernt Frilén tappade segern. Han hade räknat fel på ”stenjärena” och missade flera minuter. Förvånade åskådare såg det hela i den öppna bokskogen. Tormestorps IF fick många lovord för ett perfekt arrangemang som kantats med massor av problem. Själv blev jag invald i SOFT:s tekniska kommitté och hade nöjet att sprida föreningens arrangemangsprinciper och idéer till övriga Sverige.

*Ljungbyhedsbo fick två år
för stora bankbedrägerier*

*Skicklig förfalskare
fick två års fängelse*

Föreningen fick
problem då
ordinarie
banläggare/kartritare
blev häktad.
Clas Nideborn blev
fullgod ersättare

1970 genomfördes SM för första gången på en karta i skala 1:20000. Här visas de båda banornas avslutande del. Vid kontroll 10 missade Bernt Frilén möjligheten att vinna SM

Lennart Carlström (till höger) blev överraskande svensk mästare. Favoriten Bernt Frilén lade bort segerchanserna vid kontroll 10 inför ett samlat pressuppbåd.

Leif C avrundade ett slitsamt år med att vinna SSM.

Lars L representerade distriktet vid landskampen mot Danmark.

Sektionen såg framåt och skulle satsa på orienteringskurser för ungdomar där man redan hade ett lovande gäng med Bengt-Göran, Mats L, Ulf Johansson, Stefan Malmström samt syskonen Per och Ingela Claesson.

32 orienterare gjorde 376 starter på 43 tävlingar under året.

Det blev 10 förstaplatser, 11 andraplatser och 16 tredjeplatser.

Skidsektionen berättade om en lång och snörik vinter.

Vid GM i Vittsjö blev det tre titlar genom Dan Glans, Pia Johansson och Eva Nilsson samt tre andraplatser genom Ann Liebel, Per Claesson och Bertil N.

Vid DM på 15 km blev Dan Glans trea.

Vid stafett-DM blev det en andraplats för flickorna Berit Sörensen, Ing-Marie Flink och Eva Nilsson samt en tredjeplats för seniorlaget med Olle Olsson, Bertil Nilsson och Dan Glans.

Vid DM på 30 km blev Dan Glans fyra i seniorklassen och där kom YO-laget Leif C, Bertil N och Gösta Gustavsson på andra plats. Ann Liebel blev tvåa i sin klass.

Dan Glans segrade i Skannes elljuslopp.

Vid DM på 50 km tog YO-laget Bertil N (2), Leif C (5) och Rune Johansson (9) lagsegern. Per C blev tvåa i pojkar D och Eva N trea i flickor B.

Vid DM i skidorientering delade Leif C och Bertil N segern.

Tormestorsloppet stördes av vidriga väderförhållande med stora vallningsproblem.

Lars L blev fyra i ÅJ, Pia Johansson trea i YDJ, Eva N etta i FB, Bengt A trea i PA och Per C fyra i PD.

Bordtennissektionen berättade om ett ökat intresse men att man fortfarande saknade äldre spelare.

Man hade köpt ett nytt bordtennisbord.

Ett vandringspris vanns av Sten Sörensen.

Ungdomssektionen hade en livlig aktivitet med många yngre årsklasser i gymnastikgrupperna. Pia J och Anita S var säkra ledare.

I motionsgrupperna hade man slagit samman herrar och damer vilket fungerade utmärkt.

Efter vårsäsongen gjorde man en utflykt till Bornholm för de äldre och till Småland för de yngsta med föräldrar.

Sektionen såg fram mot en orienteringskurs för de yngre.

Lars Lindborg hade ett framgångsrikt år med deltagande i landskampen mot Danmark samt dag och natt-SM för äldre juniorer

Ingrid Nilsson var kassör i SM-organisationen

Leif Claesson tog sin femte raka seger i seniorklassen vid Skånes DM i fälttävlan, Han vann SSM i klassen YO och blev dessutom ålakung vid SM-banketten

**Leif Claesson
blev 'ålakung'**

Harry Petersson, iklädd föreningens nya klubboverall vilar ut i det gröna efter ett väl förrätta värv

Erik Klevheim i hatt ser belåten ut

"Hjärntrusten" vid SM-tävlingen sammanträder. Fr v Ove Olsson, Harry Petersson, Herbert Lindgren och Nils Isaksson

*Resultattavlan vid SM-designad
Herbert Lindgren*

Alte solade sig i glansen efter en väl genomförd SM-tävling. Kaffet smakade säkert gott.

Som ett led i RF:s motionssatsning infördes Trimorienteringar. Förebilden var norsk s. k. Tur-O

Landskövding Bengt Petri t.v. får första exemplaret av SM-tavlan av konstnären Geri Kaffa t.h. Nijda bevitnare är generalsekretararen för SM-veckan Thure Klevheim t.v. och hedersordföranden Arvid Andersson.

Tormestorps IF 1971

Styrelseberättelse samt verksamhetsberättelser för orientering, skidor, bordtennis och ungdom finns i arkivet.

Protokoll från styrelsemöten och årsmöte finns i arkivet.

Styrelse

Ordf.	Leif Claesson
V. ordf.	Åke Johansson
Sekr.	Lennart Engkvist
Kassör	Alte Christoffersson
V. sekr.	Ove Olsson

Sektioner

Orientering
Skidor
Bordtennis
Ungdom

Festkommitté

Antal medlemmar

Totalt.	Seniorer	Juniorer	Damer
149			

Ekonomi

Under året erhöles följande bidrag:

Kommunalt anslag		1692
”- (fritidsgrupper)		860
RF	”-	916
RF	(ungdomsverksamhet)	150

Inkomst- och utgiftsstaten balanserades på 11 000 kronor.

Antal möten

Två styrelsemöten

Lokaler

Lörupsstugan

Verksamhet enligt verksamhetsberättelserna

Styrelsen berättade att inga arrangemang genomförts under året. Den tävling som skulle genomförts på SM-kartan utgick eftersom föreningen lurades på elitklasser och dessutom skulle kartkostnaden bli alltför hög på den, med de övriga SM-arrangörerna gemensamt ägda kartan.

Tormestorpsloppet utgick på grund av snöbrist.

Åke Johansson, Jan Sjören (motionsledarkurs), Alte (banläggarkurs), Sven Palmkvist (tävlingsfunktionärskurs) och Lars Lindborg (elitklassnominerade) fortbildade sig under året.

På träningsläger deltog Dick Elmström, Bengt Andersson och Christer Svensson (skidor) samt Stefan Malmström (orientering)

Valborgsmässofirandet skedde vid Lörupsstugan med sång av Hässleholmssångare och vårtal av Leif Claesson.

Festkommittén arrangerade även en årsavslutningsfest i Hantverkslokalen. Festen blev mycket lyckad.

Under Leifs ledning reviderades kartan över Göingeåsen. Arbetet beräknades vara klart våren 1972.

Reparationsarbeten hade utförts på klubbstugan.

Under hösten träffades orienterarna varje måndagskväll och diskuterade helgens tävling.

Alte var banläggare vid Nyårsorienteringen som genomfördes för 23:e gången

Orienteringssektionen redovisar nyårsorienteringen samt ett antal andra träningsorienteringar. Gerd Claesson tog klubbens första seger för året. Andra bra insatser under våren gjorde Lars L i elitklassen, Leif i YO samt Ingrid N, Lennart Engkvist och Per C i sina klasser. Det blev en 23 plats vid sjuannakavlen efter en strålande inledning på nattsträckorna. I laget sprang Lars L, Leif C, Kjell-Åke N, Lennart Engkvist, Kjell J, Olle Olsson och Kjell Dahlman. En nybörjarkurs startades upp under ledning av Leif C. Klubben deltog vid 5-dagars i Sörmland där det mest minnesrika var regnvädret och leran. Ungdomarna från nybörjarkursen började visa sig i resultatlistorna. Vid HOK:s DM-tävling hade föreningen 43 deltagare. Leif och Ingrid blev DM-segrare. Vid Lång-DM kom Lars L sju. Leif C och Ingrid N blev uttagna till SSM där Leif blev tvåa. Sektionen konstaterade att antalet starter fördubblats under året och man såg fram mot nästa års arrangemang på den nyreviderade kartan. Under året gjorde 50 orienterare 830 starter vid 66 tävlingar. Klubben redovisade 25 förstaplatser, 21 andraplatser och 23 tredjeplatser under året.

Skidsektionen kunde bara redovisa en träning på Finjasjön med ett snödjup på 2 cm. Inga tävlingar genomfördes under året men man fastställde en ny skidträkt för klubben och utsåg huvudfunktionärer till nästa års tävling.

Bordtennissektionen berättade att intresset fortfarande var mycket livligt med 15-20 deltagare varje gång. Klubbmästerskap genomfördes i tre grupper.

Ungdomssektionen hade haft fem motionsgrupper i gymnastik och berättade att man varje fredag hade cirka 75-80 personer sysselsatta.

Året avslutades med en bussfärd till Österlen med strandhugg bland annat på Stenshuvud, Backåkra, Käseberga backar och med avslutning i Malmö Folkets Park.

*Från en samling med nybörjarkursen i orientering
Ove Olsson och Sven Palmkvist instruerar ungdomarna bl a Ola Olsson, Anders Palmkvist, Marie Claesson, Ingela Claesson och Per Claesson*

Vid femdagars i Sörmland hade Tormestorps IF med sig ett tält/vindskydd, som troligen var det första klubbttältet i landet. Avsikten var från början att ungdomarna lättare skulle hitta klubbens samlingsplats bland de cirka niotusen deltagarna. Tältet var mycket färgglatt och fungerade utmärkt. Eftersom vädret från andra dagen blev vedervärdigt med störtregn blev det också ett utmärkt regnskydd för ombyteskläder och orienterare. Andra klubbar såg med avund på vårt klubbttält och redan året därpå hade många skaffat sig egna klubbttält. Två år senare hade klubbttälten blivit ett problem för arrangörerna som införde tältgräns och som även fick dimensionera utrymmet på tävlingscentrum bättre.

Från 5-dagarstävlingen i Sörmland minns man också att nästan alla i det gemensamma tältlägret drabbades av magsjuka –troligen på grund av dåligt vatten.

Första gången ett klubbttält restes vid ett orienteringsarrangemang (som vi känner till) var vid Södertäljes tävling dagen före Femdagarsstarten.

Leif C, något irriterad på fotografens blix, gjorde ett bra lopp vid 7-mannakavlen.

Ungdomarna från "filialen i Finja" började visa sig på tävlingsplatserna.

Leif berättar om kartbytet

I början av 70-talet sprang Alte Christoffersson en tävling i Knäred. Han tävlade i Veteranklassen och startade i den branta slutningen söder om Lagan. Efter ett par hundra meter stötte han på en liten grabb ifrån Klippan som såg villrådig ut. Alte var tjänstvillig och visade var de befann sig, både på den egna kartan och på grabbens karta. Alte fortsatte sedan tävlingen och kom i mål efter ett prickfritt lopp på en bra tid. Han ledde sin klass vilket inte var speciellt vanligt. I trätofflor, vita tunna långbyxor, blå Tormestorpströja, den obligatoriska röda stickade luvan och med en ordentlig pris snus under överläppen höll han hov vid resultatlistan. Arrangören hade emellertid satt upp tiden innan de kontrollerat stämplarna och efter en stund kom han upp som "felstämplad". Han gick med sin karta till sekretariatet säker på att ha varit på rätt kontroll och fick då reda på att han sprungit Pojkar Nybörjare. På något sätt hade han och den vilsne Klippanpojken, vid det tillfället anonym, bytt kartor när de träffades. Denne hade väl förmodligen brutit tävlingen.

Jag berättade den här episoden för den legendariske orienteringsskribenten Harold Persson som skattade gott och la den på minnet.

Flera år senare var Harold som reporter på landskampen Sydsverige-Danmark och vid en samling efteråt berättade han episoden för deltagarna. Då reste sig segraren i äldre juniorklassen (Nils Robert Persson) upp och sa – "det var jag som bytte karta med Alte".

Nu hade Altes kartbyte fått helt andra dimensioner. Under Harold's ledning författades en vykortshälsning som skickades till Alte. Alla deltagarna skrev sina autografer på kortet på vilket Harold skrivit en klurig vers.

Alte visade kortet när vi träffades vid nästa tävling. Han kunde inte för sitt liv komma på vad det handlade om och varför han fått kortet. Jag måste erkänna att jag inte heller begrep sammanhanget trots att jag delvis var ansvarig som skvallerbytta. Det stod nånting om grånade kämpar och småpågar i snapphaneskor och att den lille växt till sig och prylat grannen i väst.

Tormestorps IF 1972

Styrelseberättelse samt verksamhetsberättelser för orientering, ungdom/motion, skidor och bordtennis finns i arkivet. Dessutom finns där en arbetsplan för 1973 samt en förteckning på motioner som styrelsen lade fram vid årsmötet. Protokoll från årets sammanträden finns i protokollsboken.

Styrelse

Ordf. Leif Claesson
V. ordf. Åke Johansson
Skr. Lennart Enqvist
Kassör Alte Christoffersson
V. sekr. Ove Olsson

Sektioner

Orientering
Ungdom/Motion
Skidor
Bordtennis
Festkommitté

Antal medlemmar

Totalt.	Seniorer	Juniorer	Damer
170			

Ekonomi

Vid årsmötet lämnade kassören en kassarapport som visade att föreningens kassabehållning gått ner från c:a 9000 till 5000 kronor. Inkomst- och utgiftsstaten för nästa verksamhetsår balanserades på 14 500 kronor varav orienteringssektionen enligt förslaget skulle disponera 11 000.

Antal möten

Två protokollförda sammanträden

Lokaler

Lörupsstugan

Verksamhet enligt verksamhetsberättelserna

Styrelseberättelsen tog upp årets arrangemang, DM-budkavlen som arrangerats vid Asmoarp och en propagandatävling vid Grönängsskolan som genomförts tillsammans med HOK.

Dessutom nämnde man Valborgsmässofirandet i Lörup, att delar av kartan över Göingeåsen reviderats samt att stugfogden Lars L med viss hjälp fräschat upp Lörupsstugan ute och inne.

Orienteringssektionen berättade om nyårsorienteringen och ett flertal träningsorienteringar. Vid den första vartävlingen den 19 mars fick föreningen en seger genom Karl-Johan Jönsson.

*Svettigt - tyckte
Karl-Johan*

Från vartävlingarna framhölls seniorerna Lars L och Kjell-Åke N och i yngre oldboys Leif C. Det som glädde mest var annars ungdomarna Stefan Malmström, Per Claesson, Göran Jönsson, Ola Olsson och Anders Palmkvist. Stefan, Per och Göran hade varit med i Skånelaget mot Blekinge.

Ingrid Nilsson hade varit uttagen till 5-distriktsmatchen i Halland.

Under Leifs ledning hade man en påbyggnadskurs och nybörjarkurs i orientering under sommaren. Ove Olsson och Sven Palmkvist hjälpte till.

Kartan reviderades och här hade det mesta arbetet utförts av Leif, Lars och Bertil Nilsson. Lars L jobbade med banläggningen av DM-kavlen. Han använde för första gången de nya spridningsmetoderna som Leif på uppdrag av SOFT tagit fram arrangörsanvisningar till. Tormestorp var försöksförening och alla klasser gafflades. Ett gigantiskt arbete med tanke på att allt arbete utfördes manuellt – inritning, alla utskrifter, stämpelkontroll o s v.

Vid tävlingen hade allt fungerat perfekt och Lars fick mycket beröm för sina banor.

Under sommaren hade ett stort antal orienterare från klubben varit på O-ringen i Småland. Nore

Wallersjö, sotarmästare i Sävsjö, hade ordnat en fin förläggning i Sävsjö. Nore representerade Tormestorps IF när han gjorde sin värnplikt vid P 2. Från tävlingarna framhölls Leifs toppplacering.

Under hösten blev det många framgångar för ungdomarna och ofta var det 30-40 TIF-are som startade på tävlingarna. Stefan Malmström hade varit uttagen till URM i Dalsland.

Lars, Leif och Stefan hade varit uttagna till SSM där Leif var bäst med en tredjeplacering.

Samarrangemanget med HOK fungerade perfekt. Man hoppade in och tog med kort varsel en tävling på en helg som blivit tävlingsfri på grund av jaktproblem.

Statistiken redovisade att 65 orienterare hade representerat vid 60 tävlingar och gjort 1097 starter varav 531 av ungdomar under 18 år.

Under året blev det 36 förstaplaceringar, 44 andraplaceringar och 47 tredjeplaceringar.

Fr v Ingela, Stefan och Per

Ungdoms- och motionssektionen berättade att man haft fem gymnastikgrupper igång under året. De som dragit tyngsta lasset var Åke J, Gerd Olsson och Berit Sörensen.

Man talade om en viss konkurrens från andra aktiviteter och konstaterade att det blir ett svårt avbräck när skolans gymnastiksal ska byggas om.

Skidsektionen redovisade endast en tävling under året där föreningen fick en DM-mästare genom Ann Liebel i flickor B. Eva Nilsson blev trea i flickor A och i övrigt blev det några placeringar bland de tio bästa.

Per, Ingela och Marie Claesson

Bordtennissektionen hade spelat två gånger i veckan och deltagarantalet var bra. Tyvärr hade antalet flickor sjunkit något sen föregående år. Klubbmästerskap hade genomförts under året.

I arbetsplanen konstateras att kommunsammanslagningen nu är en realitet och att föreningens verksamhet kommer att jämföras med ett antal klubbar som har likartad inriktning. Vid den jämförelsen är det viktigt att klubben kan hävda sig. Arbetsplanen tog sedan upp ett antal konkreta förslag som man ska försöka förverkliga under året.

Vid årsmötet fastställdes nya medlemsavgifter, anpassade till storkommunens minimikrav. Man fastställde nya ersättningsbelopp vid resor och tävlingar. Bidragbestämmelserna för tävlings- och träningskläder reviderades. Man hade skrivit under ett nytt arrendeavtal för tomten vid Lörupsstugan. Det nya arrendet blev 80 kronor per år och gällde t o m 1978. Man beslöt också att utse en ekonomisektion som skulle bevaka och stärka föreningens ekonomi. Kommande års arrangemang, kartritning och fester ventilerades.

Leif berättar om en "liten" malör vid DM-budkavlen.

Redan från orienteringens barndom hade man kallat stafettorienteringen för budkavleorientering. Namnet hade urgamla anor. Man manade till kamp när det var ofred och budskapet, symboliserat av en budkavle, fördes från gård till gård och från by till by. Att bryta budskapet och ej föra det vidare var en dödssynd och budkavlen, den repförsedda symbolen, som lämnades över till nästa man visade detta genom att den vara bränd i ena änden och blodröd i den andra. När man i orienteringssporten tog över namnet använde man sig också av en budkavlesymbol som stafettpinne. Den skulle lämnas över från man till man (sporten var från början helt mansdominerad) precis som en vanlig stafettpinne. I tävlingsreglerna stod att växling mellan löparna skulle ske genom överlämnandet av budkavlen. Kom sista sträckans löpare i mål utan budkavle blev laget diskat. Gamla budkavlar från den tiden finns i de flesta klubblokaler. Löparna bar budkavlen runt halsen och ibland kunde man se dråpliga växlingar. Snöret hade snott sig och löparen fick inte loss budkavlen. Avlösaren hjälpte till och slet och snodde. En eller flera klubbledare ingrep i proceduren som ibland fick avslutas med att snöret helt enkelt klipptes eller skars av. Det kunde ta tid att växla ibland. Efterhand som antalet deltagande lag utökades blev "budkavlarna" enklare och enklare och snöret klenare och besvärligare. Under en övergångsperiod hade man kvar "budkavlen" som symbol, men växling skedde med "klapp på ryggen". Budkavlen var då i många fall enbart en reklamsymbol för arrangerande klubb eller ett företag. När vi arrangerade DM-budkavlen blev valet av budkavle ett av de sista problemen som löstes. Ove som jobbade på Facit kunde ta fram en Pinoccioliknande reklamgubbe som användes i företaget och i den knöt vi ett snöre och så var "budkavleproblemet" löst. Gubbarna lades i klubbkuverten som delades ut tävlingsdagen. Vad vi inte tänkte på i hastigheten var att den här reklamgubben var tänkt att användas i bilar och kontorslokaler för att hålla meddelandelappar på plats. För det ändamålet var den försedd med en magnet ungefär som våra dagars kylskåpsmagneter. Vi hade alltså tänkt skicka ut hela startfältet med en magnet om halsen. Den magnetiska nordpolen skulle fått konkurrens. Tack och lov upptäcktes misstaget före start och vi lyckades få ut en varning. En aning snopet var det emellertid.

Leif Claesson skrev på uppdrag av Svenska Orienteringsförbundet ett stencilhäfte "Budkavleorientering", där de olika spridningsmetoder som testats på olika håll i Sverige utförligt beskrevs. Herbert Lindgren svarade för illustrationerna. Tävlingsorganisationen vid budkavlearrangemangen behandlades utförligt. Samtliga idéer och förslag prövades vid Skånes DM som Tormestorps IF arrangerade med Lars Lindborg som banläggare och Leif som tävlingsledare. För första gången i Sverige användes då spridningsmetoder i samtliga tävlingsklasser. Alla banor ritades "för hand" av arrangören.

Soft tog fram en "målsättningskrift" som en inledning till hur sporten skulle utformas den närmaste framtiden. Den består av en "målanalys" som tar upp olika verksamheter och där man ger en allmänt formulerad inriktning. Den följs av en "målprecisering" där man med hänsyn till tidsaspekt och resurser försöker precisera målen. Det som återstod var att ta fram "handlingsprogram" tillsammans med dem som skulle genomföra verksamheten, för att om möjligt uppnå målen.

Leif berättar om tävlingsförberedelser hemma hos Ove och Inga. Under stor del av 60 och 70-talet skedde mycket av tävlingsförberedelserna i Oves och Ingas radhus på Västerbo. Ove som jobbade på Facit hade lånat hem erforderlig maskinutrustning och lämplig personal raggades upp i regel av Alte. Anmälan skulle inte vara klubben tillhanda förrän måndagen före tävlingshelgen så det blev en hektisk vecka. Allt arbete utfördes manuellt. Startkortet skrevs på maskin. För att underlätta arbetet tävlingsdagen hade vi olika färger på korten för olika klasser. Skulle vi sakna någon klubbns anmälan tog vi telefonkontakt för att inte drabbas av extraarbete. Lottning skedde manuellt och här hade vi tidigt lärt upp dotter Ingela som redan i 10-årsåldern var klubbens lottningsexpert. Övriga ungdomar skrev startnummer och starttider på korten, som därefter gick till våra flitiga och händiga skrivmaskinsflickor som skrev startlistor. Jag minns att dom alltid ställde tabbarna efter "Bengt-Göran Bengtsson OK Skärmfennarna Hyllstofta" – raka fina kolumner skulle det vara. Ove kopierade så anilinfärgen yrde i lägenheten – det var spritduplikator som gällde på den tiden. På onsdagskvällen var allt klart och startlistor kunde postas till klubbar som så önskade och betalade. Som hemarbete fick vi utskrift av resultatremсор enligt av sekretariatschefen fastställd mall. I sekretariatet jobbade c:a 20-25 personer tävlingsdagen och när tävlingen var avslutad transporterades kortbuntarna för utskrift hem till Ove och Inga där utvilade skrivmaskinsflickor direkt började skriva resultatlistor. Under en period på 60-talet räknade vi även ut sträcktider (hela minuter) med stöd av kontrollanternas tidlistor.

Sent på söndagskvällen var allt klart. I förväg frankerade och adresserade klubbkuvert kunde postas av Alte innan han satte sig på sista tåget mot Älmhult. Klubbarna som deltagit fick sina resultat i brevlådan dagen efter tävlingen. Ett stort tack till Ove och Inga för att ni stod ut med oss. Arbetet under veckan var viktigt för klubbkänslan. Det gav alla och inte minst ungdomarna en insyn i allt arbete som låg bakom en tävling. Som en bonus kunde jag själv skriva ner "Tormestorpsmodellen" i litteratur och de studiecirkel som senare infördes i Svenska Orienteringsförbundets regi.

Svenska Orienteringsförbundets verksamhet var inriktad mot alla grupper som var intresserade av friluftsliv.

För tävlingsverksamheten fanns mycket litteratur. Nu tog man fram en handbok som berättade hur trimorienteringar, närorienteringar, veckans bana och andra nybörjararrangemang kunde genomföras.

I början av 1970-talet konstruerade Bengt Ingemansson från Olofström banpåtryckaren "Mulle". Den består av en bottenplatta, på vilken man passar in en originalkarta. På kartan placerar man kontrollringar, siffror, streck mm. En tryckplatta försedd med dubbelhäftande tejp "passas in" över bottenplattan och alla symbolerna fastnar.

Tryckplattan färgas in i en stor stämpeldyna och sedan trycker man karta efter karta som placerats på bottenplattan – inpassade på samma sätt som originalet.

"Mulle" har använts under hela slutet av 1900-talet och sparar in mycket arbete och stora kostnader för arrangörerna.

Tormestorps IF 1973

Styrelseberättelse samt verksamhetsberättelser för orientering, skidor, ungdom/motion och bordtennis finns i arkivet. Dessutom finns förslag till verksamhetsplan för 1974 samt protokoll från årets sammanträden där.

Styrelse

Ordf. Leif Claesson
V. ordf. Åke Johansson
Skr. Jan Sjören
Kassör Alte Christoffersson
V. sekr. Ove Olsson

Sektioner

Orientering
Skidor
Ungdom/Motion
Bordtennis
Ekonomi

Festkommitté

Antal medlemmar

Totalt.	Seniorer	Juniorer	Damer
162			

Ekonomi

Vid årets styrelse- och kvartalsmöten lämnades fortlöpande kassarapporter. Förslaget på utgifts- och inkomststat för 1974 balanserades på 19 000 kronor.

Antal möten

Årsmöte och två kvartalsmöten

Lokaler

Lörupsstugan

Verksamhet enligt verksamhetsberättelserna

Årsmötet hölls i Hantverksföreningens lokal i Hässleholm där årsfesten avslutade mötet.

Styrelsen berättade om årets arrangemang där man för första gången använde orienteringsskärm med blått band. Tävligen hade elitklasser och det hela fungerade perfekt. Klubben hjälpte även SOFT samt ett antal andra klubbar med montering av det blåa bandet och styrelsen påpekade hur ofta det är som vi haft urpremiär på olika arrangörsdetaljer i Tormestorp

Nyårsorienteringen som arrangerades för 25-te året rönste stor uppmärksamhet i landet med reportage och bilder i Skogssport. En vy över Finjasjön från Sandbacken fanns på Skogssports omslagsbild.

Ungefär 8 % av de manliga orienterarna har defekt färgseende. För att under en övergångsperiod förbättra deras möjlighet att upptäcka orienteringsskärmen skulle denna kompletteras med ett blått band. Tack vare Sven Palmkvists textilkunskaper klarade föreningen ett problem som SOFT och andra klubbar i Sverige gått bet på.

*Traditionen att fira
Valborgsmässoafton i Lörup
fortsatte.
Klubbstugan användes sparsamt
men hade varit utlånad till någon
klubb under året.*

Anders Palmkvist, Per Claesson och Stefan Malmström var på ungdomsläger i Sjöarp. Föreningen uppvaktade Sösådal kommun angående ett elljusspår, men den nya storkommunen var negativ. Styrelsen konstaterade avslutningsvis att den stora insats för friskvården som ungdom/motion och bordtennissektionerna utför i Tormestorp betyder oerhört mycket när föreningen ska bearbeta kommunala myndigheter angående ekonomiskt stöd.

Arbetsplanen tog upp samma sak – vi måste stimulera verksamheten i samhället så att vi kan visa upp siffror på aktiviteterna.

Man ville ha en samverkan mellan orienteringsklubbarna i storkommunen och skaffa ett gemensamt handlingsprogram och en långsiktplan för kartritning allt för att underlätta förhandlingarna med kommunen.

Ekonomisektionen skulle arbeta på att förbättra föreningens ekonomi.

Valborgsfirandet skulle fortsätta.

Tävling och träning skulle fortsätta inom ramen för varje sektionens budget.

Man skulle också göra en intresseundersökning i byn för att om möjligt få en fastare knytning till Tormestorps samhälle.

Skidsektionen drabbades åter av en vinter där inga tävlingar kunde genomföras. Skidspåren var dock klara och rensade genom sektionens försorg.

Ungdoms- och motionssektionen berättade inledningsvis om bristerna i den nya gymnastiksalen och efterlyste ett samråd som säkert hade resulterat i en mera genomtänkt lösning.

Bland annat hade bastun försvunnit i hanteringen.

Man hade emellertid fått något större utrymme att träna i och gymnastikgrupperna började bli stora.

Man hyllade träningsledarna Gerd Olsson, Lena Håkansson och nytillkomna Gunilla Siweland för deras trogna arbete.

Bordtennissektionen kunde notera ett något större intresse bland de yngre. Gymnastiksalens ombyggnad fördröjde höststarten vilket gjorde att klubbmästerskapen inte var helt färdigspelade.

Orienteringssektionen tog upp nyårsorienteringen och Alte som formulerat texten berättade att det var något av ett jubileumsår eftersom det var 25 år sedan Henry första gången envisades med att det måste finnas träningsbanor på nyårsdagen oavsett snö och kyla. Radio och press uppmärksammade jubileet. Vårpremiären var den 11 mars. Ingrid blev årets förste segrare när hon vann D 35 i Sjöbo.

Bland vårresultaten nämnde man Lars i seniorklassen, Leif som oftast var i toppen i H 35 liksom Ingrid i D 35. Ungdomarna gladdes med många fina lopp.

Anders Palmkvist blev uttagen till landskapsmatchen mot Blekinge.

Ingrid hade varit uttagen till 5-distriktsmatchen i Västergötland.

Under sommaren deltog ett gäng på O-ringen i Dalarna där Stefan Malmström segrade efter två etappvinster.

Stefan Malmström segrade vid 5-dagars efter två etappvinster och klubben fick tre göingemästare Sven Palmkvist, Leif Claesson och Lars Lindborg

Årets tävling gick i Påbro med hela 1278 deltagare och här debuterade Stefan Malmström (15 år) och Per Claesson (13 år) som biträdande banläggare.

Under hösten blev det många framgångar både för de äldre och yngre.

Ingrid tog ett DM-tecken liksom ungdomarna Per C, Conny Nilsson och Anders P i DM-kavlen.

Vid fyrklubbs gick föreningen upp i högre grupp.

Leif, Ingrid och Stefan M blev uttagna till SSM där Ingrid blev fyra och Leif femma.

Vid GM blev Tormestorp bästa klubb och fick tre mästare, Lars L i seniorklassen, Leif C YO och Sven Palmkvist i ÄO.

52 orienterare representerade vid 64 tävlingar och gjorde 1006 starter varav 300 var ungdomsstarter.

Man redovisar 46 förstaplatser, 27 andraplatser och 43 tredjeplatser under året.

En del av klubbens ungdomar samlade vid klubbältet.

Anders, Per och Conny segrade i DM-kavlen

BanläggARBOKEN kom i en ny upplaga. Omslagsbildens orienteringsskärm hade försetts med ett blått band

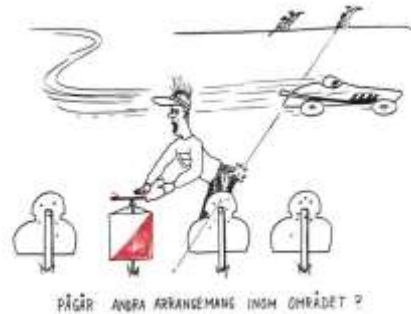
tävlingsorientering

del 5

Tävlingsorganisations
Leif Claesson
Ingvar Rittsél

Leif Claesson hade knutits till SOFT:s tekniska kommitté och kunde där sprida sina och TIF:s arrangörsmetoder vidare. I boken Tävlingsorientering del 5 beskrivs hur en tävling bör organiseras och genomföras. Boken var tänkt som en checklista och skulle ”slaktas” vid genomförandet. Teckningarna hade Herbert Lindgren gjort. Ingvar Rittsél var medförfattare. Budkavletävlingarna hade fått ett särskilt kapitel.

*Herberts teckningar
varnade för
arrangörsmisser*

Vispeboet

Tormestorps IF skulle arrangera stortävling i orientering vid Påbro. I stort sett alla förberedelser var klara på lördagseftermiddagen – tävlingen skulle genomföras dagen efter. Kartorna var inritade, tävlingscentrum var uppbyggt, alla kontroller var på plats i skogen utom den sista som var gemensam för alla tävlande. Den skulle placeras vid ett stort stenblock i åkerkanten cirka 150 meter från målet. Orienteringsprofilen Alte skulle sätta ut den och lommade iväg iklädd T-shirt (det var vackert väder) och de obligatoriska trätofflorna – för dagen något snedslitna. Efter en kort stund kom han tillbaka i racerfart, svärande, viftande med båda armarna och utan tofflor. Han hade försökt banka ner skärmställningen mitt i ett jordgetingbo och resultatet hade inte uteblivit. Hela den hemmavarande flygfärdiga styrkan hade gett sig på den stackars kontrollutsättaren. Trätofflorna hade han fått lämna längs reträttvägen. Tävlingsledningen besiktigade hans skador och de bulnader som uppstått bedömdes inte nämnvärt påverka ungarke Altes framtida förutsättningar och eftersom han själv var full av hämndbegär fick han fullfölja sitt uppdrag. Det gick ju inte an att ha en sistakontroll för 1300 orienterare mitt i ett vispebo så något radikalt måste göras. Amnesti hade tydligen beviljats för toffelhämtning för så långt gick det bra men när Alte skulle ta en närmare överblick över krigsskådeplatsen, nu med betydligt förstärkt klädsel blev det nya attacker från den ilska getingsvärmen. Vem som utfört den första kränkningen kunde möjligen diskuteras, men det var helt klart att getingarna inlett den kemiska krigsföringen med giftinjektioner, helt i strid med alla gällande konventioner, fast så brukar ju den starke agera. Alla medel var nu tillåtna. Kontrollutsättaren skaffade fram en bensindunk och i skydd av buskar och en stengärdesgård kom han på lagom håll för att dränka in boingången med vätskan. Det blev rena blåslampan i sommarvärmen och bensenbranden tog kål på allt flygfä som fanns i det närmaste luftrummet och troligen även mycket som fanns under jorden. Det kom emellertid oupphörligen nya getingar till boplatserna efter arbetsinsatser på annat håll, så slutbekämpningen fick anstå till senare på kvällen när alla kommit hem. Alte hade nu skaffat fram tyngre grejor, insektsgift på sprejflaska, spade och spett. En ordentlig bensenbrand fick inleda även kvällens övningar. Enstaka överlevare duschades med insektsprej och boet grävdes fram. När detta fullständigt massakrerats av den hämndgirige orienteringsledaren, jämnades marken och kontrollställningen kom på plats. Som avslutning sprejades den närmaste omgivningen med insektsgift. Tävlingsdagen var kontrollområdet helt vispefritt och Alte berättade stolt för tävlingsledaren om sin jordnära bedrift: ” Jo – se du kisen”

Stefan Malmström t v och Per Claesson debuterade som biträdande banläggare.

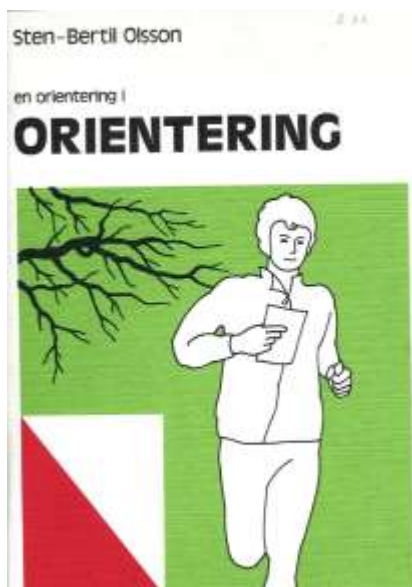

En nybörjarkurs i orientering i Tormestorps skola hade stort deltagande

1973 döptes tävlingsklasserna om till H för herrklasser och D för damklasser med tillägg den lägsta tillåtna åldern i klassen (över 21-klasserna) alt högsta tillåtna (under 21-klasserna). Man bibehöll dock samma åldersgränser som gällt från orienteringens barndom. Dessa var baserade på det faktum att man åldrades snabbare ju äldre man blev.

Klasserna hette nu H/D 35 (35-42 år) = 8 år, H/D 43 (43-49 år) = 7 år, H/D 50 (50-55 år) = 6 år, H/D 56 (56-61 år) = 6 år och H/D 62 (62 år och uppåt). På ungdomssidan blev det H/D 12 (upp t o m 12 år), H/D 14, H/D 16, H/D 18 och H/D 20.

Samtidigt slopades den undre gränsen för deltagande i tävling.

Studieförbundet Hermods tog fram ett undervisningsmaterial som vände sig till följande grupper, skolelever, scouter, militär personal, jägare, svamp- och bärplockare samt blivande orienterare

Tormestorps IF 1974

Styrelseberättelse samt verksamhetsberättelser för orientering, skidor, bordtennis samt ungdom finns i arkivet.

Protokoll från årets sammanträden finns i arkivet.

Styrelse

Ordf. Leif Claesson
V. ordf. Åke Johansson
Skr. Jan Sjören
Kassör Alte Christoffersson
V. sekr. Ove Olsson

Sektioner

Orientering
Skidor
Bordtennis
Ungdom

Festkommitté
Ekonomisektion

Antal medlemmar

Totalt.	Seniorer	Juniorer	Damer
146			

Ekonomi

Bedömdes i årsmötesprotokollet som god, även om kapitalet minskat något.

Utgifts- och inkomststaten för nästa år balanserades på 23 500 kronor. De stora utgiftsposterna var orienteringssektionen som fick en budget på 9000 kronor samt kartritning som beräknades kosta 10000 kronor. På inkomstsidan var det i huvudsak olika bidrag, bl a kartbidrag, (totalt c:a 12 000:-) samt beräknad vinst på tävlingen (5600:-) och lotteri (4500:-)

Ekonomisektionen hade arbetat med åtgärder för att stärka ekonomin. Ett lotteri på Tempo gav 1 500 kronor i vinst.

Antal möten

Årsmöte och två kvartalsmöten

Lokaler

Lörupsstugan. Stugan hade försetts med elvärme. Tyvärr användes den alltför sällan. Goterna från Sthlm hade hyrt stugan ett par veckor.

Verksamhet enligt verksamhetsberättelserna

Årsmötet hölls i Hantverksföreningens lokal i Hässleholm i samband med årsfesten.

Styrelseberättelsen tog upp årets tävling som gick vid Asmoarp där man framhöll markägaren Bertil Perssons välvilliga inställning . Tävlingsledare var Lars L och banläggare Kjell Dahlman och som vanligt hade allt fungerat perfekt.

Nyårsorienteringen med Alte som banläggare hade haft 76 deltagare ock åter fått stor uppmärksamhet i radio, riks- och lokalpress samt i Skogssport.

Träningsstävlingarna hade oftast föreningens ungdomar som banläggare.

Festkommittén hade som vanligt arrangerat valborgsmässofirandet i Lörup på ett förtjänstfullt sätt.

Revideringen av Ilasjöbladet och Göingeåsen N hade påbörjats.

Lars och Mats L hade gått tävlingsledarutbildning, Anders P och Ingela C hade gått banläggarkurs och Stefan M ungdomsledarkurs.

En förfrågan om synpunkter och förslag på förbättringar av föreningens verksamhet som delats ut till hushållen i Tormestorp hade inte gett avsett resultat. En del personer hade dock varit villiga att åtaga sig ledarsysslor inom föreningen.

Orienteringssektionen berättade om nyårsorienteringen där alltfler långväga gäster deltog.

Vinterträningsorienteringarna arrangerades till 90% av TIF trots att flera deltagande klubbar tillhörde de stora.

Första vårsegern fick Conny Nilsson på herrsidan och Ann-Charlotte Björkgren på damsidan.

Leif fortsatte att visa betydligt yngre konkurrenter ryggen. Lars hade lämnat klubben som aktiv men jobbade kvar som ledare. Kjell D var bäste senior.

Ungdomarna var bra och jämna och här framhålls Stefan M, Anders P och Per C.

Stefan och Anders hade varit uttagna i Skånelaget mot Blekinge och där hade Anders segrat i sin klass.

I förgrunden syns Anders Palmkvist och Jan Nilsson

Stefan, Anders och Per hade varit uttagna i Skånelaget mot Sörmland. Vid O-ringens femdagars i Skåne blev Anders sju i sin klass och Kjell D fick samma placering i H 21 B. Vid årets tävling i Asmoarp deltog 1101 orienterare. Arrangemanget fick fin kritik. Vid fyrklubbs i Osby på "Sydsveriges sämsta karta" gick det dåligt. TIF blev sist och ramlade ur gruppen. "Dom är sura sa räven om rönnbären"
Göran Jönsson, Per C och Anders P blev DM-mästare i budkavle i klassen H 14.

Per Claesson chockade många äldre orienterare genom att vinna DM vid riksmästerskapet i banläggning endast 13 år gammal Stefan Malmström blev göingemästare i nattorientering. Här diskuterar de båda ett vägval

Ingrid N missade DM-titeln med 5 sekunder.
Leif C, Ingrid N, Stefan M, Anders P och Per C blev uttagna till SSM.
Stefan var med i pojkmatchen mot Danmark och vid säsongavslutningen GM i dagorientering försvarade Leif sin titel.
Statistiken berättar att 44 orienterare deltog vid 58 tävlingar och det blev 810 starter.
Klubben fick 22 förstaplaceringar, 25 andraplaceringar och 35 tredjeplaceringar.

Ingela myser och Anders, Göran och Per vann DM-kavlen

Bordtennissektionen gladdes åt ett ökat träningsintresse bland de yngre. Man tränade två gånger i veckan under ledning av Jan Sjören, Lars Ståhl och Mats Lindborg.
En klubbmatch mot P 2 civila IF spelades med mycket jämna matcher. Det ena tremannalaget vann och det andra förlorade.
Klubbmästerskap genomfördes.

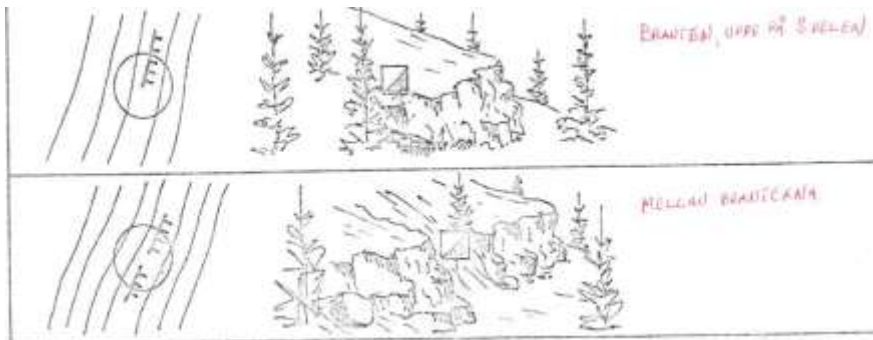
Skidsektionens verksamhetsberättelse blev kort – ingen snö och inga tävlingar.

Sektionen påpekade dock att ett DM genomförts i Norge för dem som hade råd att åka och kunde bli lediga från sitt arbete. Man ifrågasatte värdet av ett DM-tecken som erövrats under dessa omständigheter.

Eftersom nästan hela vintersäsongen 1975 också tagit slut utan snö när man skrev sin verksamhetsberättelse var det för sent att hoppas på ett bra skidår.

Ungdomssektionen hade fortsatt med fritidsgrupper i gymnastik. Gunilla Siweland, Gerd Olsson, Marie Sturesson och Conny Nilsson hade varit ledare. Åke Johansson ledde en motionsgrupp. Samtliga grupper hade många deltagare vilket ibland nästan blev ett problem för ledarna. Man hoppades kunna utöka sin verksamhet.

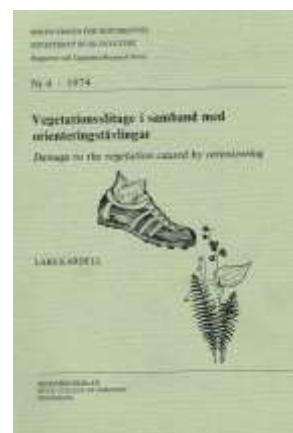
1974 provades kontrollsymbolerna för första gången i stället för skriftliga angivelser. Kjell Larsson från Trollhättan kom med förslaget. K-B Gawelin och Leif C i SOFT:s tekniska kommitté utvecklade idén och skrev anvisningar för hur de skulle användas. Motståndet var i början stort bland äldre orienterare som trodde att ungdomar inte skulle klara omställningen – verkligheten visade att det var bland de äldre som problemet blev störst. Det första orienteringsgymnasiet startades i Åmål i samarbete med RF (Riksidrottsförbundet) och SÖ (Skolöverstyrelsen).

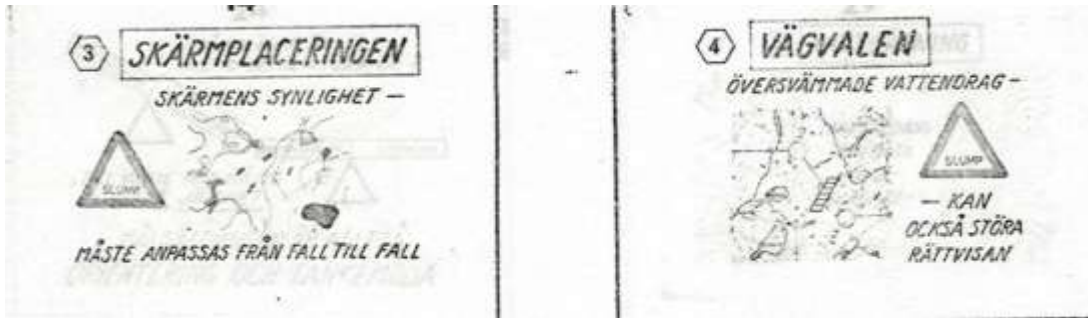

Ett utkast till ett häfte "Kontrollbeskrivningar" hade tagits fram av Leif Claesson och K-B Gawelin och fanns i en stencilupplaga. Herbert Lindgren stod för teckningarna

Vissa markägare och naturvårdare hade börjat protestera mot "orienterarnas framfart i naturen". SOFT och Naturvårdsverket bekostade ett par undersökningar vars resultat användes för att förbättra orienteringsarrangemangen.

1974 kom Banläggningens A och O, ett bildband med texthäfte. Leif Claesson K-B Gawelin och Elof Jägerström svarade för text och bildförslag. Herbert Lindgren gjorde teckningarna

1974 genomfördes en internationell orienteringskonferens i Forsåkar. Leif Claesson var en av lärarna och stencilhäftena Relay orienteering och Competition organization som skrivits av Leif och med teckningar av Herbert Lindgren hade översatts till engelska av Bob Kail. Bildbandet "Banläggningens A och O" hade tagits fram i en engelskspråkig version "Principles for course-setting"

Vid femdagars i Ljungarum hade markägarens kossa tagit sig in i målfällan och följde disciplinerat avspärningarna